

на сметище, особено нощем, е ставал неволен свидетел на възприятия, продуцирани сякаш от друг свят, защото се е срещал с функционирането на някакъв странен порядък, на някаква неуловима и неумолимо действаща логика в този хаос от изоставени и вече никому ненужни вещи и предмети. Това е специфично присъствие в пространството на една абсурдна съвместимост на несъвместими по какъвто и да било начин предмети. Гнетящата обстановка, изпаренията, неприятните и потискащите, идващи сякаш отвсякъде мизии, които едновременно главозамайват и пропъждат попадналия на сметището, особената „акустично-интонационна“ среда в неговото пространство, ятата от (неприятни в семиотичен ракурс) птици оставят дълбока неприязън и потрес у човека. Нощем под лунните отблясъци върху потъналите в загадъчно придвижващи се сенки грамади, пирамиди от боклуци се забелязват тук-там слаби или по-мощни изригвания на дим и пламъци, на тлеещи или разгарящи се огньове. Под напора на вятъра се носят странни и заплашителни (глухи или резки) шумове от пропадащи пластове, от развяващи се дървесинни, ламаринени или други плоскости. Във въздуха над главата на попадналия в това отвратително място откъслечно или непрестанно прехвъркват или се реят разни хартии, парчета плат, найлон, тук-там прескачат подгонени от вятъра пластмасови или други изпотрошени предмети. Мълчаливите сфинксове на потъналите в тъмнината и само от време на време озарявани от луната или от спорадично избухващите пожари грамади на сметището оставят крайно смущаващи и терзаещи душевността на присъстващия човек усещания и предчувствия.

Всичко това сякаш отвсякъде нашепва и говори за аналогията с „онзи“, отвъдния свят, с неговата неразбираема хаотичност, където бъдещето е в тлеенето, миналото, разрушението, изгубването на онтологичността. Макар че това мистериозно минало с неговите поразяващи човешката сензитивност превъплъщения не е по-малко онтологично от настоящето и бъдещето. Защото „онова, което е било, е не по-малко вечно от онова, което предстои“⁷. То също има своето тайнствено очарование, своята магия, разчупването на секретите, което не е по силите и уменията на всеки, а само на онези,